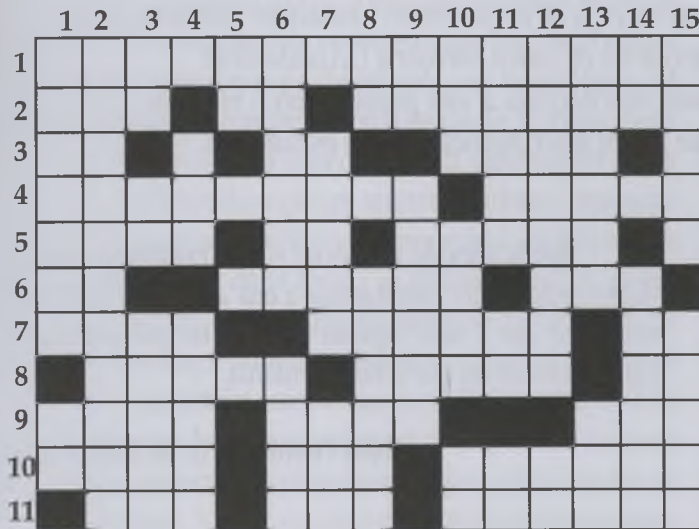

MOTS ENCREUATS

SOLUCIÓ AL
NÚMERO
ANTERIOR:

1	I	N	F	O	R	M	A	R		D	O
2	N	I		R	E	A	L		T	O	T
3	D	N	I		F	R	A	C	A	S	
4	I	O	G	U	R	T		I	R	I	S
5	G	U	N		E		A	R	A		O
6	E		O	S	S	I		I	R	A	T
7	S	O	R		C	O	S			M	A
8	T	R	A	P		G	E	C		U	N
9	I	G	N	I		A	R	A		M	A
10	O	A	T		H		U	L	L		
11	N		F	O	R	M	A	T	G	E	

HORITZONTALS:

- Relaxar-se
- Pronom personal. Dos anells. Manera determinada de governar.
- Part terminal del traç. Cente quartencs. Radi. Resa malament. Zero.
- Nom fals adoptat en lloc del veritable. Cendra viva.
- Molt bo untat en el pa, però al revès. Níquel. Mescla de lletres. Un personatge.
- Diuen que fa sang. Instrument de percussió. Solen ser de flors.
- Llambrics al revés. Successió de sons que formen un acord. Nom d'home.
- Illa de'n Lluís Llach. Líquid format per hidrògen i oxigen. Nota musical.
- Setí remenat. Broma incompleta. Rec.
- Projectil de les armes de joc. Òrgan de vol dels ocells. Humil, senzill.
- Terreny sense límits. Perdigonada. Fa enrabiar.

VERTICALS:

- Estar dret. Bondat capgirada.
- Flexibilitat.
- Societat limitada. Ella, però només sonora. Utilitzables.
- La segona que té veu. Nau on s'elabora el vi. Casa gran.
- Negociació. La primera de les dents. Cal primer trucar. Carboni.
- Sobirania. Superior d'un monestir d'homes.
- La primera. Ens dona consciència moral. Líquid untós
- Tall de rap. Conjució. Fer brams.
- Cobalt. Defecte de la vista.
- Alenada. Pregó inacabat. Nota musical.
- Perills incerts. Guerra sense erra. Metall apreciat.
- Fascinaria. Dir mut.
- Riota. Comunitat exclusivament industrial.
- Escandi. Un escuradents. Emprenyador.
- Les vocals barrejades. Pastís.

TORNAR-SE FOLL

Un dia vindràs i diràs que m'estimes...

Aquest matí t'he vist a passar i, mentre el cor se m'accelerava a mida que t'apropaves i un sentiment d'impotència anava creixent a mida que t'allunyes, he sabut que eres tu.

M'has mirat, t'has posat bé l'abric i la teva ombra s'ha fos amb la meua per un instant. Els punys se m'han tancat, els colors em pujaven a la cara i la boca m'ha quedat mig oberta mentre continuaves caminant. Volia fer-te un crit o dir-te el meu nom però només podia mirar com t'enduies el meu desig carrer avall... i llavors, ha sigut quan t'has girat!

Has fet veure que miraves un avorrit aparador però, jo sé que m'estaves somrient!

Eres tan aprop i tan lluny alhora que els sentits se'm bloquejaven i no em deixaven coordinar... Els nervis m'afogaven i el carrer semblava fer-se més llarg entre nosaltres quan, de sobte, he tingut la certesa dels fets: M'has conegut! Segur que sí!

Estaves tan confús que no sabies què fer per dissimular-ho i d'una manera ridícula has tornat a emprendre la marxa fins desaparèixer per darrera la cantonada.

Estic segura que, quan ja no et veia, t'has parat per agafar una mica d'aire... Jo, de seguit, he anat corrents fins a casa. He pujat al terrat i, aprofitant l'airina del migdia, he deixat que el destí fos el nostre missatger donant llibertat a una nota que t'he escrit en un paper perfumat per la meua colònia:

"un dia vindràs i diràs que m'estimes..."